

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਕਮ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਸੋਨੀਪਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕ੍ਰਿਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਵੀ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਈ.ਸੀ. ਜੈਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਸੋਨੀਪਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7?) ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ. ਟੀ. ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਡੀ ਭੋਪਿਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਏ. ਐਸ. ਬੈਂਸ,
ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਲਖੀ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 8605

27 ਮਈ 1977

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ (1976 ਦਾ 34) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (hh), 5, 6, 10-A, 23^ 26, 27 ਅਤੇ 28—ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼ 1962 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਰੂਲਜ਼ 1975 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਨਿਯਮ

2(10), 17 ਏ 18 ਅਤੇ 81—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1941—ਏ . 20 ਅਤੇ 30A- ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ— ਕੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੈ- ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ-ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਪਜਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਟੀ ਦਾ ਲੇਵੀ-ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇ V i C esIn ^ ਦਾ 30^ ਰੈਂਡਰਿੰਗ

ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ - ਦੱਸੀ ਗਈ - ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਫੰਡ - ਅਜਿਹੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਖੇਤਰ - ਕੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਇਕਸਾਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ - ਕੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਕਬੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ / ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਕਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। (ਧਾਰਾ 23 ਅਤੇ 24)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 304 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 304 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤਾਂ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਨਾਲ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ 304 (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ; ਇੱਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੂਹਿਕ ਉਰਲ ਉਪਜ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਸਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਡਿਸ ਕ੍ਰਿਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੇ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਧਾਰਾ 25; 26 ਅਤੇ 27)।

Harnam Dass Lakhni Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ! ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਲਈ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮਾਰਕੀਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪੱਖੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ/ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨੈਟਵਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਫ਼ੀਸ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ

ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਈ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਸਹੀ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਸਬ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਫੀਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਈ ਗੁਣਾ ਹਨ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ, ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ-ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ *ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ* ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 29, 30 ਅਤੇ 32)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਾਮ ਕਮੇਟੀ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਮੰਡੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਤਪਾਦਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ, ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ, ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਪੁਲੀਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਆਦਿ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਖੇਤੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਉਪਜ ਉਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਚਿਤ ਰਿਟਰਨ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 33)।

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਸਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ-ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪੰ: ੩੫)।

ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਫਾਰਮ ਐਮ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਕਾਮ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟ ਫਾਰਮ M ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਕੱਲੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) oif ਨਿਯਮ 31 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟ, ਜੋ ਕਿ 1 ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਾਰਮ ਬੀ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ।

?
J37)।

< (ਪੈਰਾ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20 ਦੇ ਨੰਗੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਦੰਡ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 20 (ਪੈਰਾ 41) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ : -

- (a) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, 1976 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ. 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 2, 3, 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (b) 1976 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ. 3) ਦੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;
- (c) 20 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 1962 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ. 4 ਅਤੇ ਪੀ. 5);
- (d) ਹੁਕਮਨਾਮਾ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ;
- (e) ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ;
- (f) ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਕਾਰ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (g) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਗੁੜ, ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ, ਮੁਲਾਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (h) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ■
- (i) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੰਡਾਂ ਏਰੀ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀ 3 ਬੀ ਜੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਲਈ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਆਦਿ 1 (ਢਿੱਲੋਂ, ਜੇ.)>

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਜੀ.ਐਲ.ਸਾਂਘੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ (ਆਰ.ਐਲ. ਬੱਟਾ, ਐਚ.ਕੇ. ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ) ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਗਰਗ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਕੀਲ,

ਬਲਬੀਰ ਐਸ ਬਿੰਦਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਸੁਰਜੀਤ ਬਿੰਦਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਸੀਪੀ ਸਪਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਹਰਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਮਰਜੀਤ ਚੌਧਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬੀ.ਐਸ.ਢਿੱਲੋਂ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਜੱਜਮੈਂਟ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 8605, 8604, 8757 ਤੋਂ 8763, 8779 ਤੋਂ 8788, 133 ਆਫ਼ 1976 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ; 3 ਤੋਂ 19, 86, 108 ਤੋਂ 114, 161, 269, 333 ਤੋਂ 340, 347, 1977 ਦੇ 578 ਅਤੇ 1975 ਦੇ 7508, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਆਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ.

(2) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 (1961 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 23) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ 1939 ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਜ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 2004 ਬੀਕੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਮੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ।

ਖੇਤਰਾਂ ਨੇ 1928 ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਬਾਰੇ ਰਾਇਲ ਕਮਿਸ਼ਨ, 1928, ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ: -

“ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਨਾਲੋਂ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਸਹੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ। ਸੰਗਠਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਤਪਾਦਨ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਬਲਯੂ.ਬੀ.ਐਲ.ਐੱਲ. ਰੈਗੂ. ਲੇਟਿਡ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁੱਧਤਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਯਤਨ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਉਤਪਾਦਕ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਤ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਮਾਨੇ ਅਤੇ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਮਾਪ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਜੋ ਅਕਸਰ ਮਿਆਰੀ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਮਾਪਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੁਆਰਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਟੌਤੀਆਂ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਵੱਡੇ 'ਨਮੂਨੇ' ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। "ਉਸ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਈ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਲਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦਾ ਇਹ ਝੁਕਾਅ ਉਦੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

(3) 1959 ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਵਿਖੇ ਮਿਨੀਜ਼ ਟਰਾਈ ਆਫ ਫੂਡ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ) ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਇੱਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕੀਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨੰਬਰ 3 ,

ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਲਈ। ਉਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਸਬੰਧੀ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

“ਵਿਸ਼ਾ 3.—ਮਾਰਕੀਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਮਾੜੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ-ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

- (1) ਵਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੂਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ !
- (2) ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (3) ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।
- (4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਤੋਲ ਅਤੇ ਮਾਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਮਾਪਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।”

(4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਸੈਮੀਨਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"2. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, -

(ਏ) 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਬਾਗਬਾਨੀ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਪਜ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ;

* * * *

ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ, ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵੇਚ, ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ;

* * * *

(1) 'ਮਾਰਕੀਟ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਸਹੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

«ti

ਸੀ * * * *

(k) 'ਮਾਰਕੀਟ ਪ੍ਰੋਪਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਲਾਕਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਮੰਡੀ ਹੋਣ ਲਈ;

\$\$ ** - - -

(19 'ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ;

* * * *

(j) 'ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ' ਅਤੇ 'ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਘੇਰਾ, ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾ;

* * * * ਜੇ *

(q) 'ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

(6) ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਰਾਜ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਾਡੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ।

(7) ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“5. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

6. (1) ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੁਝਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ, ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ।

7. (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਡੀਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਪੂਰਾ ਖੇਤਰ ਡੀਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋ-ਡਿਊਸਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8. (3) ਅਜਿਹੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਥਾਪਿਤ, ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ - ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਪੂਰਤੀ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ, ਵੇਚਣ, ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦਕ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਲ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੋਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ।

9. (4) ਸ਼ੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮੀ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਦੇ ਨਾਲ। , ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ।

(8) SectSectionr7v ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ 'ਸਾਈਰਡ ਅਤੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਨਿਜੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡੀਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਖਰੀਦ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਤੋਂ 20 ਮਾਰਕੀਟ ਕਮ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ , ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"23. ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 20 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇਗੀ / ਹਰ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਈ ਪੈਸੇ:

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ :

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(b) ਇੱਕ ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

(9) ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਫੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"26. ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

- (i) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਮੰਡੀਕਰਨ;
- (ii) ਸਹਿਕਾਰੀ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਮੰਡੀਕਰਨ;
- (iii) ਮਾਰਕੀਟ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ;
- (iv) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਗਰੇਡਿੰਗ ਅਤੇ ਮਾਨਕੀਕਰਨ;
- (vf) ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸੁਧਾਰ;
- (vi) ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਆਰਾਮ ਘਰ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ;
- (vii) ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ;
- (viii) ਤਨਖ਼ਾਹ, ਛੁੱਟੀ ਭੱਤਾ, ਗਰੈਚੁਟੀ, ਕੰਪਾਸ ਸਿਓਨੇਟ ਭੱਤਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੱਟਾਂ ਜਾਂ ਮੌਤ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ? ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਗਦਾਨ ;
- (ix) ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤੇ ;
- (x) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ;

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

- (xi) ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ;
- (xii) ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ;
- (xiii) ਮੰਡੀਕਰਨ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;
- (xiv) ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ;
- (xvi) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਐਡਵਾਂਸ;
- (xvi) ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਆਡਿਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਖਰਚੇ;
- (xvii) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਧਾਰਾ (vh) ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(10) ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਲਈ; ਜਿੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"28. ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ : -

- (i) ਮਾਰਕੀਟ ਲਈ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ;
- (ii) ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ; *
- (iii) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਜੋ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ, ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ;
- (iv) ਮਿਆਰੀ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਮਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ;

(v) ਤਨਖਾਹ, ਛੁੱਟੀ, ਗੈਰ-ਭੱਤੇ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀਜ਼, ਅਨੁਮਤੀ ਭੱਤੇ, ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਭੱਤੇ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ, ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ;

ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੁੱਬੇ ਫੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ;

(vii) ਸਬੰਧਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੰਡੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ;

(viii) ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਸਰਾ, ਛਾਂ, ਪਾਰਕਿੰਗ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਰਗੀਆਂ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਸ਼ੂਆਂ, ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਪੈਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲੀਆਂ, ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ;

(ix) ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ;

(x) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਫਾਇਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ;

(xi) ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ;

(xii) ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ;

(xiii) ਮੰਡੀਕਰਨ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;

(xiv) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੌਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(xv) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ;

(xvi) ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਨ; ਅਤੇ

(xvii) ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸਦੀ ਗਣਨਾ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦੇਸ਼।"

(11) ਧਾਰਾ 37 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ 6 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਵਧਾਓ।

(12) ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਉਪਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(13) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 2(10) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"2(10) 'ਲਾਇਸੈਂਸੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ।"

(14) ਨਿਯਮ 17 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਫਾਰਮ-ਏ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵੀ ਕਰੇਗਾ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ. ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (71) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ; ਚੇਅਰਮੈਨ ਫਾਰਮ-ਬੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(15) ਨਿਯਮ 18(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਟੈਕਸੀਪੀਜੀ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ y • ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (c) ਹਾਕਰਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਚੁਨ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਾਕਿੰਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚੁਨ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ : -

"ਵਿਆਖਿਆ। —ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਟਰਨਓਵਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਪ੍ਰਚੁਨ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਐਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ 3 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਤਪਾਦਕ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 18 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਯਮ 18(1) ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹਨ / ਨਿਯਮ 31 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

"31. ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਤੇ, ਸੰਭਾਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ।—

(II) ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸਦਾ ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ 4 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮ-M ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ:

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ; (I)(e) ਅਤੇ 18(2)(e) ਨੂੰ hsm ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤਿ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਫਾਰਮ-ਐਮ ਭਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

-v

ਇੱਕ ਕੁਇੰਟਲ ਵਿਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤਿ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੱਚਾ ਆੜ੍ਹਤੀਆ ਫਾਰਮ-ਜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੱਚੇ ਆੜ੍ਹਤੀਆ ਨੂੰ ਫਾਰਮ-ਐਮ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਫਾਰਮ-ਐਮ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ।

(2) ਫਾਰਮ-ਐਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੋਗੀ

ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਫੀਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ।

(3) ਕਮੇਟੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (II) ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗੀ।

(4) 1 ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ 1 ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਇਰਟਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਸੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ-0 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

(9) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਆਦਤਨ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਆਦਤਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਟੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਏ.ਸੀ. ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (6) ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਟੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਡੀਲਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

- (7) ਕਮੇਟੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

- (8) ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਪੂਰਵ ਪਰੀਕਰਣ ਜਾਂ ਸੋਧ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ: ਰ:-?

- (9) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫੀ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਫੀਸ 1 ਲਵੀਡ ਟੰਡਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (8) ਦੇ ਨਾਲ ਕਮੇਟੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (10) ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਡਿਫਾਲਟ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ * ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਗੈਰ ਪਾਲਣਾ, ਜਾਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਦੰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ।
- (11) ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (8) ਅਤੇ (9) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫਾਰਮ-ਪੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ

ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਦੀ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਦੋ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਹਰ ਕਮੇਟੀ ਨਕਲ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਰੀ-ਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇਗੀ।

- (12) ਕਾਪੀ ਕਮੇਟੀ ਟੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਉਹ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ।
- (13) (i) ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (8) ਅਤੇ (9) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ।

i

(ii) ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ, ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ, ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ।

(iv) ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

(17) ਧਾਰਾ 6, 10, 23 ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵੇਚ, ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਜਿਹੇ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ, ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ' ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ।

Harnam Dass Lakhni Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

(18) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ-ਏ ਅਤੇ ਫਾਰਮ-ਬੀ ਉਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ig ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪ੍ਰੋ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। *duce*. ਫਾਰਮ-ਬੀ ਵਿਚ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਰਮ-ਬੀ ਵਿਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮੈਸਰਜ਼ ਰੌਨਕ ਰਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ। ਕੱਚਾ ਆੜ੍ਹਤੀਆ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕੀ ਫਾਰਮ-ਏ ਅਤੇ ਫਾਰਮ-ਬੀ ਵਿਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਰ ਨਿਰਮਿਤ ਉਤਪਾਦ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(19) ਵਿੱਚ ਰੌਨਕ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਏ.ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਜੇ.

(20) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26 ਅਗਸਤ, 1975 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਰੂਲਜ਼, 1975 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮ 17-ਏ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ: -

“17-ਏ. 31 ਮਾਰਚ, 1976 ਤੱਕ ਯੋਗ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ: -

(1) 31 ਮਾਰਚ, 1976 ਤੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ

ਯੂ) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1587।

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਜਨਰਲ) (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1975, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੀਸ ਦੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. (Dhillon, J.)

ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੱਠ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ।

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਸੋਧ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਸ (ਆਮ) (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1975 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(21) ਰੌਨਕ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਥੀਟਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1975 (ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 16, 19, 19) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 27 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟ (ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976, ਪੂਰਵ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰੁਲੀਆ ਰਾਮ ਭਵੀਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਰੌਨਕ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਘੁਸਪੈਠ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, 1976, (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 34) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

(2) 1976 PLJ 428

1976) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਭਾਵ, 26 ਮਈ, 1961 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਦੇ ਨਾਲ। ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (h) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ 2, ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, -

“(hh) ‘ਲਾਇਸੈਂਸੀ’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦਦਾ ਜਾਂ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕੱਚਾ ਆੜ੍ਹਤੀਆ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ:

10-ਏ. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖੇਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

(22) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ E7, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ-

(i) ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਿਆ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(23) 1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 8605 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਂਘੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ 4 ਅਤੇ 5- ਨੱਥੀ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 20 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰ. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ।

(24) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ।

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. (Dhillon, J.)

ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਕਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਬਣੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ। ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਅਤੇ ਪੀ. -5, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੈਧ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(25) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੁੜ, ਸ਼ਕਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

"304. ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ __

ਧਾਰਾ 301 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 303 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ; ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ -

- (a) ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਿਤ ਮਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ
 - (b) ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ:
- ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(26) ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,!, ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ-ਐਲ-ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਤੀ ਉਪਜਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 2 ਫੀਸਦੀ

ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(27) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਫੀਸ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵਿਤਕਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 304 ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੇਪਣਾ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ।

(28) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਬਠਿੰਡਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ - ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 24 ਦੇ ਪੈਰਾ 17, 19, ਉਪ-ਪੈਰਾ (x), (xi) ਅਤੇ (xvi) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਮੁੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਸਬ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਦੋ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿਟਰਨ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 17 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੀਂ ਮੰਡੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 17 ਅਤੇ 19 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਈ ਸਕੀਮਾਂ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀਆਂ।

(291) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਿਯਮਬੱਧ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. (Dhillon, J.)

ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਗਿਣੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਲਈ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ/ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਫੀਸ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਈਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ 'ਪੀ-3' ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ) ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਅਤੇ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ। ਫੀਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਈ ਗੁਣਾ ਹਨ। ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ

ਖੇਤਰ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ- ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਈ ਹੋਰ ਫੰਕਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ।

(30) ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਸੂਲੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼

ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ * ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਮਸ਼ੀਨ ਟੂਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਿਬਰਟੀ ਸਿਨੇਮਾ (4) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ *quid pro quo* ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤੰਗ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗਤੀਵਿਧੀ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਗਾਓ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ।”

(31) ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮਠ (5) ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮਿੰਦਰਾ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਰ (5) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ।”

(3) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 2037।

(4) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1107

(5) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 282.

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

(32) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹਿੰਦੂ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਐਡਮੋਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਰੀਖਣ , ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ, ਮਦਰਾਈ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਨਰਾਇਣਨ, ਆਦਿ (6) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ' ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

(33) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਫੀਸ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਨੂੰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਤਪਾਦਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ, ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਮੰਡੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਕਾਂ, ਜੋ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਪੁਲੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਆਦਿ। ਉਹਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਉਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਉਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ. ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੀਵਿਯਾਨਕਤਾ. ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(34) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ

(6) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 2193.

(7) 1975 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂ 5697 ਨੇ 28 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰ ਕੇਟ ਯਾਰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੇਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਹਰ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕਿਊ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਟਰਨ ਓਵਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਟੇਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ 60,000 ਦੀ ਛੋਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਐਨਬੀਟੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(35) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਨ.ਜੀ. ਸਾਂਘੀ, 1 ਦੀ ਇਹ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲਾ ਇਲਜ਼ਾਮਬੰਦ ਨੋਟਿਸ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਂਘੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਮੁੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬ - ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਦੂਰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਸਬ ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ 'ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਤੋਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੁਨਨਾਟ ਥਥੂਨੀ ਮੋਪਿਲ ਨਾਇਰ, ਆਦਿ ਵਿ.

ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਅਤੇ ਬੇਨੇਟ ਕੋਲਮੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (9), ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਖੀਡਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀ ਫਾਰਮ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅੰਤਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਮਨੋ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(36) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (f) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਰੋਣਕ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਾਰਮ-ਬੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਐਫ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। g) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੇਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 10(ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ) ਐਕਟ ਦੇ a!) ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(37) ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 31, ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 31 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲ ਆਰ.

(8) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 552।

(9) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 106.

ਅਤੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ 4 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮ-M ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਫੀਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮ N ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ! ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਡੇਟਾ ਦਾ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਗਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮੇਟੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਆਦਤਨ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਆਦਤਨ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਨਿਯਮ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਮੇਟੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (8) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ ਜਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਫੀਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫੀਸ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਬ-ਨਿਯਮ (101) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (13) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕੋਲ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ *ਰਊਨਕ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਈਡ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ/ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਪਰ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ! ਨਿਯਮ 31 ਦਾ ਨਹੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2(10) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 31 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਹਰ ਡੀਲਰ ਨੂੰ * ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫਾਰਮ-ਐਮ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਉਸੇ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਦੇਸ਼! ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜੋ ਫਿਰ 1 ਨੂੰ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ

ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟ ਫਾਰਮ-M ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਨਾ ਵਿਹਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਕੱਲੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟ, ਜੋ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਾਰਮ-M ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ। ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (10) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ, ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਵੀਕਾਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਨ। ਮਿਆਦ; ਨੂੰ ਫਾਰਮ-ਐਮ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(38) ਕਦੇ ਵੀ? *ਰੌਣਕ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (1)* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅੱਗੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਰਮ 'ਐਮ' ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਸਨ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, *ਐਮ.ਕੇ. ਵੇਰੀਕਾਟਾਚਲਮ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਬੋ ਡਾਈਇੰਗ ਅਤੇ ਐੱਮ.ਐੱਫ.ਜੀ. ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ (10)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ : __

“ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 18-ਏ(5) ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ, ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਏਆਈਆਰ 11958 ਐਸਸੀ 875

(39) ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਾਂਘੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ -

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

ਗੱਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(40) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

"20. ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ: -

- (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ.
- (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(41) ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਦੰਡ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਚੂਵਾਰੀਡ ਬਨਾਮ ਐਡੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (11), ਅਤੇ ਪੀ. ਉਮਾਲੀ ਉਮਾ, ਸੀ/ਓ ਐਮਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਕੁਹੀ, ਟਿੰਬਰ ਮਰਚੈਂਟ, ਕਸਾਰਾਗੋਡਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (121) ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।

(11) 1965 ਕੇਰ. ਐਲਜੇ 1177

(12) 1966 ਆਈ.ਟੀ.ਜੇ. 171.

(42) ਜਵਾਲਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (13) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਪੈਪਸੂ ਸਰਹਿੰਦ ਨਹਿਰ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਜਮਨਾ ਕੈਨਾਲ ਰੂਲਜ਼ (ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਐਂਡ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ, 1954, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਨਹਿਰੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ 'ਅਪਰਾਧ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। -ਸਰਹਿੰਦ ਨਹਿਰ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਜੁਰਮਾਨੇ' ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ 'ਦੰਡ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 20 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ i n ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ (1) ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਚ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(43) ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਾਰਮ-M ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਂਕ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1) (ਸੁਪਰਾ), ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ! ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ, ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (9) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੇਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ।

(13) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1246.

Harnam Dass Lakhi Ram v. The State of Punjab etc. ,, (Dhillon, J.)

(44) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਏ ਐਸ ਬੈਂਸ, ਜੇ _____ ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਸੀ.ਜੇ., ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ
ਅਤੇ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਜੈ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੰਬਰ 1441, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਆਦਿ।,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 6243

30 ਮਈ 1977

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934— ਨਿਯਮ 12.21, 12.22 ਅਤੇ 13.18— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 16 ਅਤੇ 311— ਨਿਯਮ 12.21— ਕੀ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ— ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ— ਕੀ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ— ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 21 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ — ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਹਰ ਸੇਵਾ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ! ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਿਰੇਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ